

บทที่ 3

อุตสาหกรรมเกษตร

การเกษตรมีความสำคัญอย่างมากสำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นเพียงหนึ่งในไม่กี่ประเทศของโลกที่สามารถผลิตสินค้าจากการเกษตรได้มากจนเกินความต้องการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ และมีปริมาณเหลือมากพอเพื่อนำออกไปขายสู่ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นมูลค่าปีหนึ่ง ๆ เป็นเงินจำนวนมาก ประเทศผู้ส่งออกส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว มีประเทศกำลังพัฒนาเพียง 2 ประเทศ คือ ประเทศไทยและประเทศอาร์เจนตินา จากสถิติ การส่งออกสินค้าเกษตรไทยมีมูลค่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตมวลรวมประชาชาติและมูลค่าการส่งออกแล้วมีแนวโน้มลดลงต่ำลง และในอนาคตคงจะลดต่อไปอีก ทั้งนี้เพราะว่าจากทศวรรษที่ผ่านมา การเจริญเติบโตทางภาคอุตสาหกรรมมีอัตราค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มจะขยายตัวต่อไปอีกและการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวนี้ ส่วนหนึ่งเป็นอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industries) เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมผักและผลไม้กระป๋อง อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย เป็นต้น การขยายตัวของอุตสาหกรรมเกษตรจะกลายเป็นตลาดรองรับสินค้าเกษตรขั้นพื้นฐาน (Primary Product) อย่างสำคัญ อันจะนำไปสู่การขยายตัวการเพาะปลูกเพิ่มมากขึ้น

อุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industries)

หมายถึง อุตสาหกรรมที่ใช้ผลผลิตเบื้องต้นที่เกิดจากการผลิตทางการเกษตรในประเทศเป็นวัตถุดิบในการผลิต คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าวัตถุดิบที่ใช้ทั้งหมด เพื่อแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยพยายามใช้กรรมวิธีการผลิตและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการสีข้าว การผลิตน้ำตาลทราย การทอกระสอบ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง มันสำปะหลังอัดเม็ดและมันเส้น แป้งข้าวโพด การสกัดน้ำมันพืช การผลิตชาและกาแฟ การผลิตซอสมะเขือเทศ ซอสพริก การหีบนุ่น การหีบฝ้าย การผลิตเส้นใยมะพร้าว การผลิตอาหารและผลไม้กระป๋อง การผลิตปลาป่น การผลิตยางแท่ง และยางเครฟ การบ่มไบยาสูบ การผลิตวันเส้น การผลิตผลิตภัณฑ์นมสด ฯลฯ เป็นต้น

อุตสาหกรรมเกษตรเป็นตลาดรองรับสินค้าเกษตรทั้งพืชและสัตว์ ดังนั้นการขยายตัวเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมนี้จะมีผลทำให้อุปสงค์ของวัตถุดิบจากการเกษตรเพิ่มมากขึ้น การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์จะต้องขยายตัวเพื่อสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งจะเป็นผลดีต่อภาคเกษตรกรรมอย่างมาก

ประเภทของอุตสาหกรรมเกษตร

เพื่อความสะดวกในการศึกษา เรื่อง อุตสาหกรรมเกษตร จึงควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมอาหาร

หมายถึง อุตสาหกรรมเกษตรที่ทำการแปรรูปวัตถุดิบทางการเกษตรเพื่อนำไปใช้เป็นอาหารบริโภคได้ต่อไป เช่น อุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เป็นต้น

2. อุตสาหกรรมสินค้ากึ่งสำเร็จรูป

หมายถึง อุตสาหกรรมเกษตรที่ทำการแปรรูปวัตถุดิบทางการเกษตรเพื่อที่จะนำไปผลิตต่อ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ เป็นต้น

3. อุตสาหกรรมเกษตรอื่น ๆ หมายถึง อุตสาหกรรมที่ไม่เข้าในทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับยางพารา อุตสาหกรรมป่านไม้

อุตสาหกรรมเกษตรหลายประเภทดังกล่าวมีขนาด การขยายตัวการเติบโตของ อุตสาหกรรมที่แตกต่างกันตามลักษณะของตลาดที่ขยายตัวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น นักลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรดังกล่าวจึงต้องศึกษาวิจัยการตลาด เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการผลิตและการตลาดต่อไป

รัฐบาลกับการพัฒนาอุตสาหกรรม

รัฐบาลทุกสมัยต่างให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งอุตสาหกรรมหนัก และอุตสาหกรรมเกษตรพร้อม ๆ กัน ดังจะพบได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2504-2509) จนถึงฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) รัฐบาลมีนโยบายพัฒนา อุตสาหกรรมได้สนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน พร้อมกับจำกัดขอบเขตการดำเนินงานโดยตรงของภาครัฐบาลเกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม มีหน่วยงานของทางราชการเรียกว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และมีพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ตั้งแต่ฉบับแรกปี พ.ศ.2503 จนถึงฉบับปัจจุบัน พ.ศ.2520 พ.ร.บ. ดังกล่าวนี้นี้ ได้มีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ให้แก่นักลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศ ได้มีโอกาสเข้ามาลงทุนในกิจการที่รัฐบาลเห็นว่ามี ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สิ่งจูงใจที่รัฐบาลให้แก่กิจการที่ได้รับการส่งเสริม และลักษณะของกิจการต่าง ๆ ที่จะได้รับและไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะธุรกิจที่จะได้รับส่งเสริมการลงทุน

ประเภทและขนาดของกิจการที่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุน และงดให้การส่งเสริมการลงทุน ทางสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้แบ่งไว้เป็น 6 หมวด แต่ละหมวดเป็น

ลักษณะผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน และในแต่ละหมวดยังมีกิจการบางลักษณะที่มีขนาดและเงื่อนไข ยกเว้น ไม่ได้รับการส่งเสริม กิจการทั้ง 6 หมวด ได้แก่ หมวด

1. ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลจากการเกษตร
2. แร่ โลหะ และเซรามิกส์
3. เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี
4. เครื่องกลและเครื่องไฟฟ้า
5. ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ
6. บริการ

จากรูกรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้ง 6 หมวดนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษา วิชาการจึงเลือกศึกษารายละเอียดเฉพาะหมวดผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลจากการเกษตรเท่านั้น ซึ่งมี รายละเอียด ดังต่อไปนี้

หมวด 1

ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลจากการเกษตร

(เครื่องหมาย* หมายถึง กิจการที่งดให้การส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งดูรายละเอียดได้จากท้ายประกาศกิจการแต่ละประเภท)

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
1.1 การเพาะปลูกขนาดใหญ่	มีเนื้อที่เพาะปลูกรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งพันไร่เว้นแต่คณะกรรมการจะอนุมัติเป็นพิเศษ เงื่อนไข บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของทุนจดทะเบียน หรือตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
การแปรรูปหรือแปรรูป* ผลิตผลจากการเกษตร* ได้แก่	มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน
- การผลิตแป้งมันสำปะหลังสำเร็จรูป (Alfa Starch)	
- การผลิตแห้งเพาะชำจากของเหลือใช้ทางการเกษตร	เงื่อนไขสำหรับการผลิตแห้งเพาะชำจากของเหลือใช้ทางการเกษตร

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<p>1.3 การผลิตหรือถนอมอาหาร* ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาหารบรรจุภาชนะผนึก - การถนอมอาหาร - น้ำผลไม้ - ผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายแก่สายการบิน <ul style="list-style-type: none"> - การผลิตนมสดปราศเจอร์ไรซ์ที่ดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์ <ul style="list-style-type: none"> - การผลิตขนมที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว 	<p>บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละร้อยของทุนจดทะเบียน มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <p>จะต้องส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของมูลค่ายอดขายทั้งสิ้น ยกเว้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การผลิตน้ำมันถั่วเหลือง 2. โครงการที่ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ยกเว้นกิจการที่ดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์ มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <p>จะต้องใช้น้ำมันดิบในประเทศ เป็นวัตถุดิบ มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข สำหรับการผลิตขนมที่ทำจากแป้งข้าวเหนียว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะพิจารณาให้การส่งเสริมเฉพาะรายที่มีประสบการณ์ และมีความแน่นอนในด้านการตลาดเท่านั้น 2. จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งสิ้น 3. จะไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<p>1.4 การผลิตอาหารสัตว์ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาหารสัตว์ผสมสำเร็จรูป* - ส่วนผสมอาหารสัตว์ - อาหารสัตว์น้ำ 	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>ยกเว้น</p> <p>การผลิตส่วนผสมอาหารสัตว์และอาหารสัตว์ น้ำมีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่ รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข สำหรับการผลิตอาหารสัตว์ผสมสำเร็จรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องตั้งโรงงานนอกเขตกรุงเทพมหานคร 2. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวม ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุน จดทะเบียน
<p>1.5 การผลิตน้ำมันจากผลิตผลจากการเกษตร ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - น้ำมันละหุ่ง - น้ำมันปาล์ม - น้ำมันรำดิบ 	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข สำหรับน้ำมันรำดิบ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงิน ได้นิติบุคคล และสิทธิประโยชน์ สำหรับ การตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุน 2. จะกลั่นน้ำมันรำดิบเป็นน้ำมันปรุงอาหาร ไม่ได้
<p>1.6 การผลิตผลิตภัณฑ์จากข้าวโพด*</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p>
<p>1.7 การผลิตผลิตภัณฑ์ครึ่ง</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p>
<p>1.8 การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง*</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <p>จะต้องส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศไม่ น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของมูลค่ายอดขาย ทั้งสิ้น ยกเว้นการผลิต ฝ่ายยาง ยางปูพื้นบ่อน้ำ และถุงยางอนามัย</p>
<p>1.9 การเลี้ยงสัตว์หรือการผลิตหรือแปรรูป เนื้อสัตว์ ได้แก่</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท ไม่ รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p>

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<ul style="list-style-type: none"> - สุกร - สัตว์ปีก - สัตว์น้ำ - การเลี้ยงและขยายพันธุ์โค 	<p>เงื่อนไข สำหรับการเลี้ยงสุกรและสัตว์ปีก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องมีทุนเป็นของคนไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียน 2. การเลี้ยงสัตว์หรือการผลิตหรือการแปรรูป เนื้อสัตว์ จำพวกเป็ด ไก่ หรือสุกร จะต้อง ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวม กันทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุน จดทะเบียน 2. จะต้องเป็นกิจการที่เลี้ยงโคพันธุ์เนื้อ เป็นหลัก 3. จะต้องมีพื้นที่ดิน สำหรับดำเนินการเอง ได้ไม่น้อยกว่า 500 ไร่ 4. จะต้องมีพ่อโคพันธุ์เนื้อไม่น้อยกว่า 4 ตัว และแม่โคพันธุ์เนื้อไม่น้อยกว่า 100 ตัว ยกเว้นหากใช้วิธีผสมเทียมไม่ต้องมีพ่อโค พันธุ์เนื้อ หรือหากใช้วิธีการย้ายตัวอ่อน ไม่ต้องมีพ่อโคพันธุ์เนื้อและแม่โคพันธุ์เนื้อ ก็ได้
<ul style="list-style-type: none"> - การเลี้ยงโคขุน 	<p>ขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวม กันทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุน จดทะเบียน 2. จะต้องมีพื้นที่ดินสำหรับดำเนินการเอง ได้ไม่น้อยกว่า 30 ไร่

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<p>- กระบือ</p> <p>1.10 การผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์จากกระดูกสัตว์ - ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ 	<p>3. จะต้องมีโรงเรือนและเครื่องจักรอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการเลี้ยงโคขุนจำนวนไม่น้อยกว่า 200 ตัว</p> <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องมีทุนเป็นของคนไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียน 2. ต้องเป็นกิจการที่ดำเนินการเลี้ยงกระบือนี้เป็นหลัก โดยผสมพันธุ์ของตนเองหรือผู้จำหน่ายลูกกระบือที่เกิดจากการผสมพันธุ์โดยพ่อกระบือพันธุ์ดีจากฟาร์มที่ได้รับการส่งเสริมจาก กกท. กับแม่กระบือที่เหมาะสมในท้องที่บริเวณเขตติดต่อใกล้เคียงกับฟาร์มเพื่อกระบือพันธุ์ดีและได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็นหลักฐานแล้ว 3. ต้องมีที่ดินที่จะใช้ในกิจการเลี้ยงกระบือสำหรับดำเนินการไม่น้อยกว่า 3,000 ไร่ 4. การเลี้ยง การผสมพันธุ์ต้องเป็นไปตามที่กระทรวงเกษตรได้ความเห็นชอบ 5. จะต้องเริ่มต้นเลี้ยงแม่กระบือพันธุ์ดีอย่างน้อย 200 ตัว และต้องมีกษณะตามที่กระทรวงเกษตรกำหนดไว้หรือให้ดูความเห็นชอบ <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์</p> <p>จะต้องส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบของมูลค่ายอดขายทั้งสิ้น</p>

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<ul style="list-style-type: none"> - การผลิตเจลาติน - การผลิตผลิตภัณฑ์แผ่นเศษหนังอัด - นํ้านมดิบ 	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องมิดินที่ตนเองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นไม่น้อยกว่าห้าร้อยไร่ 2. จะต้องมีแม่โคหรือแม่กระบือที่ทำการรีดนมได้ไม่น้อยกว่า 80 ตัว 3. จำนวนพ่อพันธุ์ที่มีอยู่ในฟาร์มจะต้องมีเพียงพอ หรือได้สัดส่วนกับจำนวนแม่พันธุ์โดยมีอัตราส่วนอย่างน้อยพ่อพันธุ์หนึ่งตัวต่อแม่พันธุ์ 20 ตัว หรือใช้วิธีผสมเทียม 4. จะต้องมีทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์เพียงพอกับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง โดยจะต้องมีทุ่งหญ้าที่ปรับปรุงแล้ว และมีระบบชลประทานสองไร่ต่อหนึ่งตัว หรือทุ่งหญ้าที่ปรับปรุงแล้วแต่ไม่มีระบบชลประทานสี่ไร่ต่อหนึ่งตัว ยกเว้นการเลี้ยงโคนมแบบยืนโรง ไม่ต้องมีทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ก็ได้ 5. จะต้องมีจำนวนคอกและโรงเรือนที่อยู่อาศัยของสัตว์เพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยงมีโรงรีดนมตลอดจนอุปกรณ์การรีดนมกรรมวิธีการผลิตถูกต้องตามสุขลักษณะ จะต้องได้รับการตรวจโรคจนเป็นที่พอใจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนว่าสัตว์เลี้ยงปลอดภัยจากวัณโรค โรคแท้งติดต่อ (Brucellosis) และโรคปากและเท้าเปื่อยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจะผลิตนํ้านมออกจำหน่ายได้เมื่อเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ได้รับรองว่าสัตว์ในฟาร์มปลอดภัยจากโรดดังกล่าวแล้วเท่านั้น

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
- การผลิตน้ำเชื้อโคสำหรับการผสมเทียม	<p>เงื่อนไข</p> <p>จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505 และระเบียบข้อบังคับการจัดตั้งศูนย์รีดเก็บน้ำเชื้อและศูนย์ย้ายฝากตัวอ่อน (กัพพะ) ของกรมปศุสัตว์</p>
1.11 การปลูกหม่อนและเลี้ยงไหม	<p>มีเนื้อที่เพาะปลูกรวมกันแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยไร่</p> <p>มีขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p>
- การผลิตไข่ไหม	
1.12 การสาวไหมและการตีเกลียวเส้นไหม	<p>มีขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่าสองล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p>
1.13 การประมงน้ำจืด และการประมงชายฝั่ง	<p>ต้องใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป</p> <p>ยกเว้น การประมงชายฝั่งต้องใช้เรือขนาดไม่ต่ำกว่าห้าสิบตันกรอส</p> <p>เงื่อนไข ของการประมงน้ำจืดและการประมงชายฝั่งจะต้องมีอุปกรณ์ประจำเรือ คือ เรดาร์ วิทยุรับส่ง เครื่องหาฝูงปลา เครื่องหยั่งความลึกของน้ำทะเลด้วยคลื่นเสียง เครื่องกว้าน และเครื่องทำความเย็นและห้องเย็น คือ Refrigeration Unit (ไม่ใช่ใช้น้ำแข็ง) ในเรือขนาดที่เหมาะสมสำหรับเก็บปลา</p>
1.14 กิจการฆ่าสัตว์ปีกและชำแหละเนื้อสัตว์ปีกเพื่อการส่งออก	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนจดทะเบียน เนื้อสัตว์ปีกที่ผลิตได้จะต้องส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งสิ้น

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<p>1.15 การผลิตผลิตภัณฑ์จากหวาย ไม้ไผ่ หรือไพลาน สำหรับการส่งออก</p>	<p>3. จะอนุญาตให้จำหน่ายภายในประเทศได้ เฉพาะเครื่องใน เลือด กระดุก ขา ขน และ ปีกส่วนที่ต่างประเทศไม่รับซื้อเท่านั้น</p> <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้ง สิ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของทุนจดทะเบียน 2. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จะต้องส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศทั้งสิ้น
<p>1.16 การผลิตและขยายเมล็ดพันธุ์พืช</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช 2. จะต้องซื้อเครื่องจักรสำหรับแยกการ ผลิตพันธุ์พืช (Grading Machine) ที่ สำนักงานให้ความเห็นชอบ 3. จะต้องซื้อแผนงานการวิจัยเมล็ดพันธุ์พืช เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์พืชที่ดี (Hybrid) ที่ สำนักงานให้ความเห็นชอบ
<p>1.17 การเลี้ยงและชำแพะกระต่ายเพื่อการ ส่งออก</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <p>ร้อยละสิบของแพะกระต่ายที่ผลิตได้จะต้องส่งไป ขายในประเทศมูลค่าไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท ต่อปี</p>
<p>1.18 กิจการฆ่าและชำแหละสุกร</p>	<p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่รวม ค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้ง สิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
<p>1.19 กิจการฆ่าและชำแหละโค กระบือ</p>	<p>2. จะต้องจัดสร้างโรงฆ่า-ชำแหละสุกรที่ทันสมัยและถูกมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และจะต้องมีห้องเย็นขนาดที่เหมาะสมกับโครงการ</p> <p>3. ตั้งแต่ปีที่ 4 ของการเปิดดำเนินการเป็นต้นไป จะจำหน่ายเนื้อสุกรชำแหละภายในประเทศเป็นมูลค่าในแต่ละปี ได้ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่าเนื้อชำแหละทั้งนี้ หัว แข้ง ขา หาง เครื่องใน ขน และเนื้อแปรรูปสภาพให้จำหน่ายภายในประเทศได้โดยไม่นับรวมเป็นมูลค่าเนื้อชำแหละ ยกเว้น ถ้าผู้ลงทุนโดยการสนับสนุนของทางราชการไม่สามารถเจรจาเปิดตลาดต่างประเทศตามที่ได้แจ้งความจำนงไว้เมื่อยื่นขอรับการส่งเสริมว่าเป็นตลาดเป้าหมาย การส่งออกได้ จะผ่อนผันให้เป็นปี ๆ ไป</p> <p>4. จะให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลความหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <p>1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียน</p> <p>2. จะต้องจัดสร้างโรงฆ่าและชำแหละโค กระบือที่ทันสมัยและถูกมาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะต้องมีห้องแช่แข็ง และห้องเย็นตามขนาดที่เหมาะสมกับโครงการ</p>

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
1.20 การผลิตนมผง	<p>3. ตั้งแต่ปีที่ 4 ของการเปิดดำเนินการเป็นต้นไป จะจำหน่ายโค-กระบือภายในประเทศในแต่ละปี เป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละห้าสิบของมูลค่าเนื้อชำแหละ ทั้งนี้ หัว หาง ขา ขน เครื่องในและเนื้อโคกระบือแปรสภาพ ให้จำหน่ายในประเทศได้โดยไม่นับรวมเป็นมูลค่าเนื้อชำแหละ</p> <p>4. จะต้องมีการจัดการและอุปกรณ์สำหรับแปรรูปและแปรสภาพเนื้อโค-กระบือเป็นผลิตภัณฑ์อาหารรวมอยู่ในโครงการด้วยตามความเหมาะสม</p> <p>5. จะต้องดำเนินการตามแผนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจัดหาโค-กระบือป้อนโรงฆ่า</p> <p>6. จะให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>7. จะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้ราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราตัวละสิบห้าบาทสำหรับโคและตัวละสิบแปดบาทสำหรับกระบือ</p> <p>มีขนาดลงทุนไม่น้อยกว่าแปดสิบล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน</p> <p>เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของทุนจดทะเบียน หรือตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ 2. จะต้องมีหลักฐานการมีแหล่งน้ำนมดิบเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ 3. จะต้องใช้น้ำนมดิบในจำนวนที่ทางราชการกำหนดเป็นวัตถุดิบ

ประเภท	ขนาดและเงื่อนไข
1.21 กิจการผลิตถั่วเหลืองและสกัดน้ำมัน ครบวงจร	<p>มีขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องมีการส่งเสริมการเพาะปลูกถั่วเหลืองให้เพียงพอที่จะป้อนโรงงานสกัดน้ำมัน และการประกันราคาซื้อขายถั่วเหลืองตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ 2. จะไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และสิทธิประโยชน์เขตส่งเสริม
1.22 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เนย	<p>มีขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน เงื่อนไข</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน 2. จะต้องใช้น้ำนมดิบในประเทศเป็นวัตถุดิบทั้งสิ้น

รัฐบาลให้หลักประกันแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม

เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นการลงทุนของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนรัฐบาลได้ให้หลักประกันไว้ ดังนี้

1. รัฐบาลจะไม่โอนกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐบาล
2. รัฐบาลจะไม่ประกอบกิจการอย่างเดียวกันขึ้นใหม่เพื่อแข่งขัน
3. รัฐบาลจะไม่ผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริม
4. รัฐบาลจะไม่ควบคุมราคาผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม
5. รัฐบาลจะอนุญาตให้ส่งออกได้เสมอไป
6. รัฐบาลจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจนำผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับที่ได้รับการส่งเสริมเข้ามา โดยได้รับยกเว้นอากรขาเข้า

ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับความคุ้มครอง

1. การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมขาเข้า ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ผลิตได้ในประเทศแต่ไม่เกิน 50% ของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่ง โดยใช้บังคับไม่เกินคราวละ 1 ปี
2. ห้ามการนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ผลิตได้ในประเทศ
3. ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ช่วยเหลือหรือแก้ไขวิธีการจัดเก็บภาษีอากรที่เป็นอุปสรรคต่อกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาต

1. อนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อศึกษากลุ่มทางการลงทุน
2. อนุญาตให้นำช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการเข้าทำงานในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
3. อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน
4. อนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งเงินตราต่างประเทศ

สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

1. อาจได้รับการลดหรือลดหย่อน ภาษีขาเข้า สำหรับเครื่องจักรที่นำเข้ามา
2. อาจได้รับการลดหย่อนภาษีขาเข้า และภาษีอากรการค้าสำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุ จำเป็น ไม่เกินร้อยละ 90 ปี มีกำหนดระยะเวลาคราวละ 1 ปี
3. อาจได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3-8 ปี และอนุญาตให้นำผลขาดทุนไปหักออกจากผลกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี
4. ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำค่ากู้ดิวลิส์ ลิขสิทธิ์ หรือค่าสิทธิอย่างอื่น ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เป็นเวลา 5 ปี
5. ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

อุตสาหกรรมการเกษตรที่น่าสนใจลงทุน

ผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมการเกษตรหลายประเภทที่ได้มีการศึกษาวิจัย เรื่องความต้องการของตลาด ได้แสดงให้เห็นว่า มีแนวโน้มเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้ว่าประเทศต่าง ๆ สามารถผลิตสนองตอบตลาดในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา แต่แนวโน้มในอนาคตก็ยังมีโอกาสทางการตลาดสูง ซึ่งรัฐบาลก็ได้ให้ความสนใจและสนับสนุน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ประกาศใช้มาแล้วหลายฉบับ ซึ่งเกี่ยวกับอุตสาหกรรมของผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. อุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (Aqua-Culture)

เนื่องจากประชากรในประเทศที่พัฒนาต้องการบริโภคอาหารที่แปรรูปจากสัตว์น้ำมีแนวโน้มเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าอาหารจากสัตว์น้ำไม่มีคลอเรสเตอรอลเหมือนอาหารประเภทเนื้อสัตว์บกอื่น ๆ ทำให้อุตสาหกรรมสัตว์น้ำมีศักยภาพการลงทุนสูงขึ้น จากการประมาณการณ์ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) คาดว่าในปี ค.ศ.2000 ทั่วโลกจะมีอุปสงค์มากกว่าอุปทาน 20 ล้านตัน เนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติ คงจะไม่เปลี่ยนแปลงเท่าใด ดังนั้นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการทำอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ เช่น การแข่งขัน การบรรจุกระป๋อง การตากแห้ง การแปรรูป เป็นต้น จึงเหมาะสำหรับการลงทุนอย่างยิ่ง

สำหรับประเทศไทยซึ่งมีภูมิประเทศและภูมิอากาศเหมาะแก่การผลิตสัตว์น้ำ เช่นกัน เพราะมีแนวชายฝั่งทะเลที่เหมาะสมแก่การผลิตสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำของประเทศไทยได้มาก

2. อุตสาหกรรมพืชผักและผลไม้ (Fruits and Vegetables)

การส่งออกพืชผักและผลไม้จากประเทศไทย มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ผ่านมา ข้อมูลดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นชัดถึงสภาพตลาดของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ซึ่งยังคงค่อนข้างจะสดใส โดยเฉพาะอุตสาหกรรมผักและผลไม้กระป๋อง น้ำผลไม้ และผลไม้แห้งชนิดต่าง ๆ

นอกจากนี้ยังมีพืชผักผลไม้อื่น ๆ ที่น่าให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ พวกผักผลไม้เมืองหนาว เช่น บอคาเคอรี่ สตรอเบอรี่ ลูกแพร์ ลูกพีช แอปเปิ้ล ผักเมืองหนาวอีกหลายชนิด เป็นต้น ซึ่งเป็นพืชที่เหมาะสมกับภูมิประเทศและภูมิอากาศของภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ซึ่งในปัจจุบันได้มีการดำเนินการบ้างแล้วแต่ยังมีจำนวนน้อย เหตุผลสำคัญที่พืชเมืองหนาวมีโอกาสทางการตลาดสูงเพราะว่า ช่วงเวลาที่ประเทศไทยสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตรงกับช่วงที่ประเทศหนาวไม่สามารถผลิตได้ ตลาดมีความต้องการและสามารถขายได้ในราคาสูง การเพาะและการผลิตเมล็ดพันธุ์ พันธุ์พืชผัก ซึ่งตลาดมีความต้องการปีหนึ่ง ๆ คิดเป็นปริมาณและจำนวนเงินมาก ส่วนใหญ่ที่ใช้ภายในประเทศจะต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ

3. อุตสาหกรรมธัญพืช (Field Crops)

คืออุตสาหกรรมการเกษตรที่สามารถเพาะและผลิตเมล็ดพันธุ์ธัญพืชที่มีคุณสมบัติให้ผลผลิตต่อไร่สูง ทนทานโรคพืช และเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาค ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรที่ยังมีอนาคตค่อนข้างแจ่มใส เพราะประเทศไทยยังมีจำนวนน้อยราย

อุตสาหกรรมแปรรูปโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง (Hi-Technology) ประเภทอื่น ๆ เช่น การแปรรูปมันสำปะหลัง ให้เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปคุณภาพสูง ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีมูลค่าสูง และเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเก็บรักษาผลผลิตหลังเก็บเกี่ยว (Post Harvest) ซึ่งมีความจำเป็น และต้องการบริการในประเทศอีกมาก เพราะผลผลิตจากการเกษตรของไทยจะพบปัญหาด้าน คุณภาพค่อนข้างสูง ถ้าผ่านการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวนี้แล้ว จะทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพสูง มูลค่าเพิ่มขึ้น และยังสามารถช่วยลดปริมาณสูญเสียของผลผลิตอีกด้วย

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการเกษตรที่น่าสนใจลงทุนทั้งสามกลุ่มนี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่า ภาคธุรกิจยังมีโอกาสลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมการเกษตรได้อีกมาก เพราะมีโอกาส ทางการตลาดสูง ถ้าภาครัฐบาลและภาคธุรกิจสามารถทำความเข้าใจและมีการวางแผนให้ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศแล้ว อุตสาหกรรมการ เกษตรดังกล่าวนี้ จะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เจริญเติบโตและแข็งแกร่ง จนกระทั่งสามารถ ใช้เป็นฐานในการพัฒนาประเทศต่อไปได้

ปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการเกษตร

แม้ว่าอุตสาหกรรมทางการเกษตรจะมีความสำคัญทั้งทางภาคอุตสาหกรรมและภาค เกษตรกรรมก็ตาม แต่ช่วงระยะเวลาอดีตที่ผ่านมาอุตสาหกรรมการเกษตรโดยเฉพาะในประเทศไทย ไม่สามารถขยายตัวและเจริญเติบโตได้เท่าที่ควร ซึ่งมีเหตุผลสำคัญที่ทำให้การดำเนินงาน กิจการอุตสาหกรรมการเกษตรมีความยากลำบากพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความไม่แน่นอนในเรื่องปริมาณและคุณภาพ

เนื่องจากการผลิตวัตถุดิบทางการเกษตรต้องอาศัยปัจจัยเกี่ยวกับสภาพของธรรมชาติและ ดินฟ้าอากาศ ผลผลิตที่ได้จึงมีปริมาณและคุณภาพไม่แน่นอน ซึ่งจะมีผลต่ออุปสงค์วัตถุดิบที่จะ นำเข้ากระบวนการแปรรูปของอุตสาหกรรมการเกษตรได้ เพื่อลดปัญหาดังกล่าว ระยะต่อมา อุตสาหกรรมการเกษตรพยายามดำเนินงานลงทุนให้ครบวงจรธุรกิจ ได้แก่ การลงทุนผลิตวัตถู ดิบเพื่อป้อนให้อุตสาหกรรมของกิจการเองด้วย เป็นต้น

2. ต้องติดต่อกับเกษตรกรจำนวนมาก

เกษตรกรผู้เพาะปลูกวัตถุดิบทางการเกษตรมีจำนวนมาก ราย ซึ่งมีแหล่งการเพาะปลูก กระจายโดยทั่วไป การติดต่อกับบุคคลมากมายนี้ จะประสบปัญหาและอุปสรรคในการจัดการ และบริหารงานเสมอ ซึ่งต่อมาอุตสาหกรรมการเกษตรได้พยายามเลือกใช้คนกลางเข้ามาช่วย จัดการแสวงหาวัตถุดิบ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. การเคลื่อนไหวของราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรมากกว่าอุตสาหกรรมอื่น

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรบางชนิดมีการเคลื่อนไหวของราคาทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศมาก ทำให้เกิดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการขาย รายได้และผลกำไร ซึ่งจะมีผล ทำให้ผู้บริหารไม่มีความแน่ใจเกี่ยวกับการเพิ่ม-ลดการลงทุน การขยายกิจการ การพัฒนาธุรกิจ ในรูปแบบต่าง ๆ ได้

4. รัฐบาลให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรไม่แตกต่างกับอุตสาหกรรมอื่น

เนื่องจากอุตสาหกรรมเกษตรเป็นตลาดรองรับสินค้าเกษตรอย่างสำคัญ และเพื่อเป็นการส่งเสริมภาคเกษตรกรรมให้มีการขยายตัวด้วย รัฐบาลจึงควรให้การสนับสนุนและจูงใจแก่อุตสาหกรรมเกษตรไม่น้อยกว่าอุตสาหกรรมโดยทั่วไป โดยเฉพาะการส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษแก่อุตสาหกรรมเกษตรเฉพาะที่มีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศที่จะสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการผลิตและการตลาดตามที่ต้องการ และอุตสาหกรรมเกษตรควรมีลักษณะเสริมสร้างและสนับสนุนในทางที่เหมาะสมที่ควรต่อเกษตรกรรายย่อย คือ สามารถให้ความช่วยเหลือและถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่เกษตรกรรายย่อยได้
